

Abstrakt

Klaus Mann, nejstarší syn slavného spisovatele Thomase Manna, vytvořil svá stěžejní díla mezi lety 1934 a 1939 a je pokládán za jednoho z hlavních představitelů německé exilové literatury.

Tato práce se pokouší reflektovat pohledy staršího i novějšího exilového bádání na osobu a dílo Klause Manna v exilu.

První část práce poukazuje na důvody, které tohoto autora vedly k odchodu do exilu, a zároveň upozorňuje na významné literární vlivy, které se na jeho exilové tvorbě zásadně podepsaly. Dále jsou zdůrazněny i významné momenty autorovy činnosti v evropském i v následném americkém exilu.

Třetí kapitola objasňuje Mannovo pojetí osoby spisovatele jakožto *literární existence*, které je nezbytné pro správné pochopení jeho děl.

Poslední tři kapitoly práce se věnují analýze tří exilových románů Klause Manna a to *Flucht in den Norden* (1934), *Mephisto. Roman einer Karriere* (1936) a *Der Vulkan. Roman unter Emigranten* (1939). Analýza se soustředí zejména na postavy jednotlivých románů a na hlavní literární motivy v textech a poukazuje tak na autorovu literární reflexi problematiky exilu a nacistického Německa.

Klíčová slova: Politisierung, Exil, *literarisierte Existenz*, Artist, Aktivist